

kert gavnligt, at man virkelig indførte Sparsommelighed i Virksomhederne, saaledes at man fik dem drevet paa den økonomisk bedst mulige Maade; men i hvert Fald, vil man spare paa det ene, paa Arbejdslønnen, saa maa man ogsaa spare paa det andet. Man kan naturligvis sige, at Arbejderne har i tidligere Tider maattet sulte, til Valutaen var paa ret Køl, og det er rigtigt. Det har de her i Landet, og det har de i andre Lande; det har de i adskillige Lande, hvor de har haft Verdenskrig, hvor de har deltaget i den største af alle Dumheder i Verdenshistorien, men her i Danmark er Arbejderne saa stærkt organiserede, at det ikke skal være Arbejderne, der betaler hele Gildet. Her maa det fordeles paa de forskellige Klasser, saaledes at vi hver tager vor Part. Det, der sker ved Hjælp af Løntrykkeri og Told, er, at man skaber Klassehad her i Landet, og jeg vil gerne spørge, om Tiden hertil er belejlig, om vi ikke i disse Tider snarere skulde holde sammen, skulde forhandle os til Rette om Sagerne baade udadtil og indadtil i Stedet for at skabe Klassehad og skabe Strid med vore Naboer. Den, der i dette Øjeblik saar Storm, skal tage sig vel i Agt for, at han ikke høster Hvirvelvind.

Man siger, at Konkurrencen er saa slem. Jeg undres over en saadan Udtalelse. I Tyskland er Lønnen stadig stigende, og Kapitalen er meget dyr. Den officielle Rente er 15 pCt., men jeg skulde tro, at Forretningsfolk meget ofte har langt, langt dyrere Penge, og mange Forretninger er ogsaa lukket dernede, fordi de ganske simpelt ikke kunde holdes aabne længere. Det kan derfor ikke være der nede fra, at Krigen er saa faretruende. Og i Amerika? Ja, der tales af og til om Handelskrig. Den amerikanske Handelsminister holdt en Tale forleden Dag rettet imod de økonomiske Forhold i Europa, men samme Dag kom der et Telegram — maaske det var det samme Telegram — om, at de amerikanske industridrivende krævede en Avance paa mindst 25 pCt. Naar det er Tilfældet, skulde det ikke synes, at de var saa vanskelige at konkurrere med. Men desuden er der mange ogsaaovre i Amerika, som kræver Toldlettelser, og den Dag kan snart oprinde, da der kommer til at blæse en anden Vind fra Vest, ligesom der har blæst en anden Vind fra Syd. Jeg skulde tro, det var naturligt for os her i Danmark at arbejde i Takt med Locarno-Principperne, saaledes at vi ikke vil føre Krig, hverken paa den ene eller paa den anden Maade, men vil udnytte de Fordele, vi naturligt har for Industrien, og de Fordele er bl. a., at vi har billige Fragter,

fordi vi har mange Havne, at vi har dygtige Arbejdere, og at vi her i Landet arbejder i et rask Tempo.

Jeg skal til Slut sige to Ting, som vi her i Landet kan gøre, hvis Industrien er i Nød, og den ene Ting kan vi ogsaa ellers gøre. Det er at bruge dansk Arbejde. Det er den første Medicin, vi skal anvende, og hvis De, mine Herrer og Damer, vil gaa ud i Landet og agitere for den Ting og sørge for, at det bliver gennemført, kan vi forbedre vor Handelsbalance med ca. $\frac{1}{4}$ Milliard aarlig; det kan vi, hvis vi altid køber dansk Arbejde, hvor det er lige saa godt og lige saa billigt som det udenlandske. Men vi skal selvfølgelig gøre det i ethvert Tilfælde, og der er adskillige af dem, der raaber saa højt paa Told, der netop ikke gør det. Det konservative Folkeparti f. Eks. er jo stærkt i at raabe paa Told, men i den konservative Højborg herhenne ved Rosenborggade, tror jeg, anvender man udenlandsk Arbejde, skønt man kunde faa dansk Arbejde billigere. Det er noget, som ærede Medlemmer har kunnet høre omtale her i Bygningen i de sidste Dage, og noget, som ogsaa har været fremme paa det konservative Delegeretmøde i Aarhus, saa det er altsaa ingen Hemmelighed, jeg røber her. Men saa længe det konservative Folkeparti eller dets Medlemmer ikke først og fremmest kræver dansk Arbejde, har de ingen Ret til at kræve Told, til at kræve, at Arbejderne skal betale for Industriens Udvikling. Nej, mine Herrer, først paa Knæ for det danske Arbejde, saa kan vi siden tale om, hvad der skal gøres for at hjælpe Industrien. Jeg slutter med at sige, at skal der gøres noget for at hjælpe Industrien, saa maa Industrien først og fremmest lægge Kortene paa Bordet, Regnskaberne paa Bordet. Naar vi ser dem, og det viser sig, at der er Nød paa Færde for Industrien, saa skal den ogsaa hjælpes, men direkte, saaledes at vi kan se, fra hvilke Lommer Pengene kommer, og hvor de gaar hen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Børsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Børsen: Det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, er jo et ædelt Menneske. Da han skulde til at undersøge, hvad Grunden kunde være til mine Udtalelser om den tyske Toldlov, og hvad dermed staaer i Forbindelse, kom han til det Resultat, at mine Udtalelser temmelig sikkert havde deres Grund i, at jeg sad paa et lille Flertal af Stemmer i Ribe-Kredsen — jeg tror, det var 34 eller nogle og 20, det ærede Medlem nævnte. Man kan vel efter disse Udtalelser